

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse ve věci

žalobce: **Hygi družstvo**, IČO: 00029459,
sídlem Bořivojova 3130, 415 01 Teplice,
zastoupen AGIS účetnictví a daně, a. s., IČO: 25008340,
sídlem Jaroslava Průchy 1682/1, 434 01 Most,

proti

žalovanému: **Finanční úřad pro Ústecký kraj**,
sídlem Velká Hradební 39/61, 400 21 Ústí nad Labem,

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. V řízení o žalobě a v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 11. 3. 2020, č. j. 15 A 226/2018-39, žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou na ochranu proti nečinnosti podle § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) ve znění podání ze dne 9. 3. 2021 se žalobce prostřednictvím své zástupkyně domáhal toho, aby soud uložil žalovanému Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

povinnost vydat rozhodnutí o registraci žalobce jako plátce daně z přidané hodnoty od 1. 9. 2018. Žalobce se současně domáhal toho, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady řízení.

Žaloba

2. V žalobě žalobce předeslal, že dne 10. 8. 2018 u žalovaného podal přihlášku k registraci k dani z přidané hodnoty (dále jen „nová přihláška“) z důvodu dosažení zákonem stanoveného obratu, tedy z důvodu odlišného oproti předchozí přihlášce ze dne 14. 12. 2017 (dále jen „původní přihláška“). Žalobce popsal, že žalovaný novou přihlášku zaevidoval pod č. j. 1945245/18, nicméně na ni nijak nereagoval, a proto žalobce dne 18. 9. 2018 podal k Odvolacímu finančnímu ředitelství podnět k ochraně před nečinností žalovaného podle § 38 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“). Tento podnět však Odvolací finanční ředitelství odložilo. Podle žalobce nepostupoval žalovaný v souladu s platnou právní úpravou, neboť novou přihlášku posoudil jako doplnění odvolání proti rozhodnutí o původní přihlášce. Žalobce poznamenal, že v opakovaném podání přihlášky nelze spatřovat podvodné jednání, přičemž případné znaky podvodného jednání měly být navíc zkoumány v samostatném řízení o nové přihlášce tak, aby žalobce mohl řádně uplatňovat svá práva. Pokud žalovaný nevyužil možnosti prověřit údaje uvedené v nové přihlášce, podle žalobce mu nezbyvá než vydat rozhodnutí o tom, že se žalobce ze zákona stal plátcem daně z přidané hodnoty k 1. 9. 2018.

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný ve svém vyjádření popsal dosavadní průběh řízení a konstatoval, že postupoval v souladu s § 101 odst. 4 daňového řádu, a tedy nemohl stejné právo nebo stejnou povinnost uložit ze stejného důvodu témuž příjemci. Podotkl, že o původní přihlášce podané dne 14. 12. 2017 nebylo dosud pravomocně rozhodnuto, a proto novou přihlášku podanou dne 10. 8. 2018 posoudil jako doplnění žalobcova odvolání proti rozhodnutí o zamítnutí registrace k dani z přidané hodnoty ze dne 6. 2. 2018, č. j. 259874/18/2514-00510-507778. S odkazem na vyrozumění Odvolacího finančního ředitelství ze dne 11. 10. 2018, č. j. 45466/18/5100-41454-712447, vztahující se k žalobcovu podnětu na ochranu proti nečinnosti, žalovaný trval na tom, že novou přihlášku posoudil správně a že mu nevznikla povinnost vydat rozhodnutí o registraci. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu pro nedůvodnost zamítl.

Další podání žalobce

4. V replice ze dne 10. 12. 2018 žalobce uvedl, že pro užití § 101 odst. 4 daňového řádu nebyly splněny podmínky, neboť nešlo o řízení vedená ze stejného důvodu. Připomněl, že původní přihláškou se domáhal dobrovolné registrace k dani z přidané hodnoty podle § 6f zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o dani z přidané hodnoty“), zatímco novou přihlášku podal proto, že se stal plátcem daně z přidané hodnoty ze zákona, a to z důvodu překročení obratu podle § 6 odst. 1 téhož zákona. Žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 Afs 214/2017, z něhož dovodil, že povinná registrace k dani z přidané hodnoty má deklaratorní povahu. Zdůraznil, že v případě pochybností o správnosti nebo úplnosti údajů uvedených v přihlášce měl být vyzván k vysvětlení, doložení nebo doplnění, což by mělo

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

platit i v případě podezření na daňový podvod. Závěrem žalobce odmítl, že by Odvolací finanční ředitelství ve zmíněném vyrozumění potvrdilo správnost procesního postupu žalovaného, když pouze konstatovalo, že nebyly splněny podmínky pro podání podnětu na ochranu před nečinností podle § 38 daňového řádu.

5. Žalobce následně v podání ze dne 9. 3. 2021 upřesnil, že se domáhá vydání rozhodnutí o registraci k dani z přidané hodnoty, nikoli osvědčení.

Posouzení věci soudem

6. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť žalobce i žalovaný s tím výslovně souhlasili.
7. Soud předesílá, že žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu podle § 79 odst. 1 s. ř. s. se žalobce může po bezvýsledném vyčerpání prostředků k nápravě nečinnosti ve správním řízení domáhat, aby soud uložil příslušnému nečinnému správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Žalovaným je podle odstavce 2 téhož ustanovení ten správní orgán, jenž má podle žalobního tvrzení povinnost rozhodnutí či osvědčení vydat. Podle § 81 odst. 1 s. ř. s. soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
8. Podmínky řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu jsou podle názoru soudu splněny, neboť žalobce podal žalobu včas a po bezvýsledném vyčerpání prostředků k ochraně proti nečinnosti ve správním řízení, jak vyplývá ze žalobcova podnětu ze dne 18. 9. 2018 k ochraně před nečinností žalovaného a z vyrozumění Odvolacího finančního ředitelství ze dne 11. 10. 2018, č. j. 45466/18/5100-41454-712447, které tento podnět odložilo, neboť neshledalo důvody pro postup podle § 38 odst. 3 daňového řádu.
9. Na tomto místě soud konstatuje, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předložené spisové dokumentace dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Před vypořádáním jednotlivých námitek soud připomíná, že o žalobě v projednávané věci již jednou rozhodl, a to rozsudkem ze dne 11. 3. 2020, č. j. 15 A 226/2018-39, jímž žalobu zamítl s odůvodněním, že žalobce požadoval vydání osvědčení o své registraci jako plátce daně z přidané hodnoty ke dni 1. 9. 2018 v situaci, kdy žalovaný nebyl nositelem zákonné povinnosti (a dokonce ani zákonného oprávnění) takové osvědčení vydat, neboť o registraci se nevydává osvědčení, nýbrž rozhodnutí. Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 12. 2. 2021, č. j. 2 Afs 99/2020-34, zmíněný rozsudek zdejšího soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení s tím, že zdejší soud mohl z textu žaloby zjistit, že se žalobce dopustil nepřesnosti ve svém vyjádření, v čem spatřuje nečinnost žalovaného a co od soudu požaduje. Podle Nejvyššího správního soudu posoudil zdejší soud žalobu nesprávně, přičemž v dalším řízení bude třeba žalobce vyzvat k odstranění zjištěných nesprávností a při vyhovění výzvě žalobu věcně projednat. Nejvyšší správní soud dodal, že je třeba věnovat pozornost tomu, zda o žalobcem podaném odvolání proti rozhodnutí o první přihlášce, jehož součástí se zřejmě stala druhá přihláška jako doplnění odvolání, nebylo v mezidobí rozhodnuto a zda se toto rozhodnutí nestalo předmětem soudního přezkumu. Tímto právním názorem je zdejší soud v projednávané věci podle § 110 odst. 4 s. ř. s. vázán.
11. Mezi účastníky řízení není sporu o skutkovém stavu, který současně vyplývá i z předložené spisové dokumentace, tj. že dne 14. 12. 2017 podal žalobce původní přihlášku k Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

registraci k dani z přidané hodnoty, žalovaný však rozhodnutím ze dne 6. 2. 2018, č. j. 259874/18/2514-00510-507778, registraci zamítl; toto rozhodnutí žalobce napadl odvoláním. Dne 10. 8. 2018 podal žalobce novou přihlášku k registraci k dani z přidané hodnoty. Mezi stranami je naopak sporné to, zda žalovaný postupoval správně, když novou přihlášku posoudil jako doplnění odvolání proti zmíněnému rozhodnutí ze dne 6. 2. 2018, nebo zda byl povinen o této nové přihlášce rozhodnout a zda je v tomto nečinný.

12. Soud připomíná, že registrační řízení je upraveno v § 125 a násl. daňového řádu jako zvláštní typ řízení, jehož smyslem je, aby měl správce daně přehled o klíčových údajích, z nichž je nutné vycházet při stanovení daně a zajištění jejího placení. Registrace je založena na principu registrace daňového subjektu k jednotlivé dani, resp. druhu daně (srov. § 125 daňového řádu), přičemž registrační povinnost zahrnuje jednak povinnost podat přihlášku k registraci podle § 126 daňového řádu a jednak oznamovací povinnost stran údajů, které jsou povinnými údaji v přihlášce k registraci (srov. § 127 daňového řádu). Z § 129 odst. 4 daňového řádu pak vyplývá, že změnu registračních údajů provede správce daně na základě oznámení o změně registračních údajů nebo na základě vlastního zjištění pouze formou úředního záznamu. Soud má za to, že právní úprava registračního řízení vychází z toho, že jeden daňový subjekt může být k jedné konkrétní dani (druhu daně) registrován pouze jednou, přičemž veškeré změny registrovaných údajů pak provádí výhradně formou oznámení o změně registračních údajů podle § 127 daňového řádu.
13. Podle § 101 odst. 4 daňového řádu platí, že *„[p]řiznat stejné právo nebo uložit stejnou povinnost lze ze stejného důvodu témuž příjemci rozhodnutí pouze jednou.“* Toto ustanovení je podle názoru soudu třeba vztáhnout i na registrační řízení, neboť jednomu daňovému subjektu (příjemci rozhodnutí) logicky nemohou být přiznána práva ani uloženy povinnosti plynoucí z registrace k určité dani vícekrát. Žalobce se mylí, pokud se domnívá, že pro užití § 101 odst. 4 daňového řádu nebyly splněny podmínky, neboť nešlo o řízení vedená ze stejného důvodu (nová přihláška byla podána z důvodu odlišného oproti původní přihlášce), se soud neztotožnil. Slovní spojení *„ze stejného důvodu“* obsažené v § 101 odst. 4 daňového řádu je totiž vyjádřením totožnosti věci spočívající v totožném předmětu řízení, kdy v případě žalobce je předmětem řízení jeho registrace k dani z přidané hodnoty, a to bez ohledu na právní důvody či okolnosti, které jej k podání přihlášky k registraci k této dani vedly. Soud naopak zastává názor, že jak případným rozhodnutím o registraci na základě původní přihlášky, tak případným rozhodnutím o registraci na základě nové přihlášky by žalobci byla přiznána stejná práva plátce daně z přidané hodnoty a uloženy tomu odpovídající povinnosti, tudíž podmínky pro aplikaci § 101 odst. 4 daňového řádu byly v projednávané věci splněny.
14. Soud proto dospěl k závěru, že o registraci jednoho daňového subjektu k jedné dani může být souběžně vedeno pouze jedno registrační řízení, které skončí buď zamítnutím přihlášky k registraci, zastavením řízení, nebo rozhodnutím, jímž dojde k požadované registraci k dani. Jiné registrační řízení ve věci registrace téhož daňového subjektu k téže dani může být podle názoru soudu zahájeno až poté, kdy je předchozí registrační řízení pravomocně skončeno zamítnutím přihlášky nebo jeho zastavením; dojde-li k registraci daňového subjektu k určité dani a trvá-li tato registrace, je vedení dalšího registračního řízení ve věci registrace téhož daňového subjektu k téže dani vyloučeno. Soud dodává, že stejně tak, jako se veškeré změny relevantních údajů po provedení registrace řeší formou oznámení o změně registračních údajů, lze tuto formu oznámení využít i v případě změn relevantních údajů nastalých v průběhu registračního řízení. Dokud není registrační řízení pravomocně skončeno, nic nebrání daňovému subjektu v tom, aby změnu údajů Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

významných pro registraci sdělil správci daně např. formou doplnění přihlášky, odvolání proti rozhodnutí o zamítnutí přihlášky k registraci nebo formou doplnění takového odvolání.

15. Vycházejí z těchto úvah soud konstatuje, že podáním žalobcovy původní přihlášky k registraci k dani z přidané hodnoty dne 14. 12. 2017 bylo zahájeno registrační řízení, které ke dni 10. 8. 2018, kdy žalobce podal novou přihlášku k registraci ke stejné dani, nebylo pravomocně skončeno. Žalovaný proto s ohledem na výše citovaný § 101 odst. 4 daňového řádu nemohl na základě nové přihlášky k registraci podané dne 10. 8. 2018 zahájit další registrační řízení a jediné, co mohl ve prospěch žalobce za dané situace učinit, bylo „vtáhnout“ novou přihlášku k registraci do již probíhajícího registračního řízení zahájeného na základě původní přihlášky. Přesně tak žalovaný postupoval, neboť novou přihlášku v souladu s § 70 odst. 2 daňového řádu vyložil podle jejího obsahu jako doplnění odvolání proti rozhodnutí ze dne 6. 2. 2018, jímž byla původní přihláška k registraci nepravomocně zamítnuta. V opačném případě, tj. pokud by žalovaný nakládal s novou přihláškou skutečně jako s přihláškou k registraci, musel by řízení o ní zastavit podle § 106 odst. 1 písm. e) daňového řádu z důvodu existence překážky litispendence. Žalovaným provedené vyhodnocení nové přihlášky k registraci podle jejího obsahu jako doplnění odvolání tak bylo podle názoru soudu jediným možným ve vztahu k žalobci vstřícným postupem, jak mohly být skutečnosti v nové přihlášce uvedené věcně posouzeny. Uvedený postup žalovaného proto soud shledal správným a plně odpovídajícím povinnosti žalovaného šetřit práva a právem chráněné zájmy daňových subjektů upravené v § 5 odst. 3 daňového řádu.
  16. Soud dále podotýká, že je mu z jeho úřední činnosti (konkrétně z řízení o žalobě podané tímž žalobcem vedeného pod sp. zn. 16 Af 1/2019) známo, že žalobcovo odvolání proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 2. 2018, č. j. 259874/18/2514-00510-507778, Odvolací finanční ředitelství svým rozhodnutím ze dne 30. 4. 2019, č. j. 17593/19/5300-22443-701728, zamítlo a napadené rozhodnutí potvrdilo, přičemž se v odůvodnění zabývalo i novou přihláškou žalobce podanou dne 10. 8. 2018, kterou vyhodnotilo jako doplnění odvolání. Proti zmíněnému rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství podal žalobce žalobu (vedenou právě pod zmíněnou spisovou značku), o níž dosud nebylo rozhodnuto.
  17. Lze tedy shrnout, že ke dni vydání tohoto rozsudku byla nová přihláška žalobce k registraci k dani z přidané hodnoty, podaná dne 10. 8. 2018, posouzena v rámci pravomocného rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 30. 4. 2019, č. j. 17593/19/5300-22443-701728, přičemž správnost, zákonnost a otázka možných vad tohoto rozhodnutí budou meritorně přezkoumány v řízení vedeném u zdejšího soudu pod sp. zn. 16 Af 1/2019. Pro projednávanou věc je však podstatné to, že žalovaný není ke dni vydání tohoto rozsudku nečinným při vydání rozhodnutí o registraci žalobce jako plátce daně z přidané hodnoty ke dni 1. 9. 2018 na základě jeho přihlášky k registraci podané dne 10. 8. 2018.
  18. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti vyhodnotil soud žalobu jako zcela nedůvodnou, a proto ji podle § 81 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
  19. O náhradě nákladů řízení o žalobě a o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 11. 3. 2020, č. j. 15 A 226/2018-39, rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. ve spojení s § 110 odst. 3 větou první téhož zákona. Žalobce neměl ve věci konečný úspěch, který je pro rozhodnutí o nákladech řízení podstatný, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, ani jejich náhradu.
- Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

nepožadoval, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 28. července 2021

Mgr. Václav Trajer, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.